Ru-tơ

1 Trong đời các quan xét, một cơn đói kém xảy
đến trong xứ, có một người từ Bết-lê-hem xứ
Giu-đa, đi với vợ và hai con trai mình đến kiều
ngụ trong xứ Mô-áp.
2 Người tên là Ê-li-mê-léc, vợ tên là Na-ô-mi,
hai con trai tên là Mạc-lôn và Ki-li-ôn, đều là dân
Ê-phơ-rát về Bết-lê-hem trong xứ Giu-đa. Đến
xứ Mô-áp, chúng bèn ở tại đó.
3 Ê-li-mê-léc, chồng của Na-ô-mi, qua đời, để
nàng lại với hai con trai mình.
4 Chúng nó cưới vợ trong người nữ Mô-áp,
người nầy tên là Oït-ba, người kia tên là Ru-tơ;
họ ở tại đó độ mười năm.
5 Kế sau, Mạc-lôn và Ki-li-ôn cũng thác, để Na-
ô-mi ở lại, không chồng không con.
6 Bấy giờ, Na-ô-mi có nghe nói rằng Đức Giê-
hô-va đã đoái xem dân sự Ngài, và ban lương
thực cho, bèn đứng dậy cùng hai dâu mình,
đặng từ xứ Mô-áp trở về.
7 Vậy, người lìa bỏ chỗ mình đã ở, cùng hai dâu
mình lên đường đặng trở về xứ Giu-đa.
8 Nhưng Na-ô-mi nói cùng hai dâu mình rằng:
Mỗi con hãy trở về nhà mẹ mình đi. Cầu Đức
Giê-hô-va lấy ơn đãi hai con như hai con đã đãi
các người thác của chúng ta, và đã đãi chính
mình ta!

9 Nguyện Đức Giê-hô-va ban cho hai con được
bình yên ở nơi nhà chồng mới! Rồi người ôm
hôn hai nàng, còn hai nàng cất tiếng lên khóc,
10 và nói rằng: Chúng tôi sẽ đi với mẹ đến quê
hương của mẹ.
11 Ma-ô-mi đáp: Hỡi con gái ta, hãy trở về, đi
với mẹ làm chi? Mẹ há còn những con trai trong
lòng có thể làm chồng chúng con sao?
12 Hỡi hai con gái ta, hãy trở về đi đi; mẹ già
quá mà lấy chồng nữa. Lại dầu bây giờ mẹ nói:
Ta có lòng trông mong, từ chiều nay ta sẽ có
chồng, dẫu ta sanh đẻ con trai đi nữa,
13 chúng con há lại muốn đợi cho đến chúng
nó khôn lớn, và không lấy chồng khác hay sao?
Không, hỡi chúng con, nỗi sầu thảm của mẹ cay
đắng muôn phần hơn của chúng con, vì tay của
Đức Giê-hô-va đã giơ ra hại mẹ.
14 Hai nàng lại cất tiếng lên khóc. Đoạn, Oït-
ba hôn và từ biệt bà gia mình; còn Ru-tơ không
chịu phân rẽ người.
15 Na-ô-mi nói cùng Ru-tơ rằng: Nầy, chị con
đã trở về quê hương và thần của nó; con hãy trở
về theo nó đi.
16 Ru-tơ thưa rằng: Xin chớ nài tôi phân rẽ mẹ;
vì mẹ đi đâu, tôi sẽ đi đó; mẹ ở nơi nào, tôi sẽ
ở nơi đó. Dân sự của mẹ, tức là dân sự của tôi;
Đức Chúa Trời của mẹ, tức là Đức Chúa Trời của
tôi;
17 mẹ thác nơi nào, tôi muốn thác và được
chôn nơi đó. Ví bằng có sự chi khác hơn sự chết
phân cách tôi khỏi mẹ, nguyện Đức Giê-hô-va
giáng họa cho tôi!

18 Na-ô-mi thấy nàng quyết định theo mình,
nên không nói nữa.
19 Vậy, hai người đi đến Bết-lê-hem. Khi hai
người đến, cả thành đều cảm động. Các người
nữ hỏi rằng: Aáy có phải Na-ô-mi chăng?
20 Người đáp: Chớ gọi tôi là Na-ô-mi, hãy gọi
là Ma-ra, vì Đấng Toàn năng đã đãi tôi cách cay
đắng lắm.
21 Tôi đi ra được đầy dẫy, nhưng Đức Giê-hô-
va dắt tôi về tay không. Đức Giê-hô-va đã giáng
họa cho tôi, và Đấng Toàn năng khiến tôi bị khốn
khổ, vậy còn gọi tôi là Na-ô-mi làm chi?
22 Na-ô-mi và Ru-tơ, người Mô-áp, dâu của Na-
ô-mi, từ ở xứ Mô-áp trở về là như vậy. Hai người
đến Bết-lê-hem nhằm đầu mùa gặt lúa mạch.

2

1 Na-ô-mi có một người bà con bên chồng,
người có quyền thế và giàu, về họ hàng Ê-li-mê-
léc; tên người là Bô-ô.
2 Ru-tơ, người Mô-áp, thưa cùng Na-ô-mi rằng:
Xin để cho con đi ra ngoài ruộng, đặng mót gié
lúa theo sau kẻ sẵn lòng cho con mót. Na-ô-mi
đáp: Hỡi con, hãy đi đi.
3 Vậy, Ru-tơ đi theo sau các con gặt mà mót
trong một ruộng kia. Té ra may cho nàng gặp sở
đất của Bô-ô, về họ hàng Ê-li-mê-léc.
4 Vả, nầy Bô-ô ở Bết-lê-hem đến, nói cùng các
con gặt rằng: Nguyện Đức Giê-hô-va ở cùng các
ngươi! Chúng đáp: Nguyện Đức Giê-hô-va ban
phước cho ông!

5 Đoạn, Bô-ô nói cùng đầy tớ coi sóc các con
gặt rằng: Người gái trẻ này là con của ai?
6 Người đầy tớ coi sóc các con gặt đáp rằng:
Aáy là người gái trẻ Mô-áp ở từ xứ Mô-áp trở về
cùng Na-ô-mi;
7 nàng có nói cùng chúng tôi rằng: Xin cho
phép tôi đi sau các con gặt mà mót và lượm nơi
giữa các bó lúa. Nàng đã đến từ sáng, đứng
mót cho đến bây giờ, trừ ra có nghỉ dưới chòi
một chút.
8 Bô-ô nói cùng Ru-tơ rằng: Hỡi con gái ta, hãy
nghe, chớ đi mót trong ruộng khác và cũng đừng
xa khỏi chỗ này. Hãy ở cùng các tớ gái ta;
9 Xem người ta gặt trong ruộng ở nơi nào, thì
hãy đi theo đó. Ta đã cấm các đầy tớ ta đụng
đến nàng. Nếu có khát, hãy đi uống nước nơi
bình của chúng sẽ múc cho.
10 Ru-tơ bèn sấp mình xuống dưới chân người,
cúi đầu đến đất, mà thưa rằng: Vì duyên cớ nào
tôi được ơn trước mặt ông, đến đỗi ông đoái
xem tôi, vốn là một người ngoại bang?
11 Bô-ô đáp: Người ta có thuật cho ta nghe mọi
điều nàng đã làm cho mẹ chồng nàng, từ khi
chồng nàng chết, và cách nào nàng đã lìa cha
mẹ, xứ sở sanh của nàng, đặng đi đến một dân
tộc mà nàng không biết trước.
12 Nguyện Đức Giê-hô-va báo đáp điều nàng đã
làm; nàng đã đến núp dưới cánh Giê-hô-va Đức
Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên; cầu xin Ngài thưởng
cho nàng cách trọn vẹn.
13 Nàng thưa rằng: Hỡi chúa! chúa đã an ủi

và giục lòng kẻ tôi tớ chúa, cầu chúa lấy lòng ân
huệ đãi tôi, dẫu rằng tôi không đồng bực cùng
các tớ gái chúa!
14 Trong bữa ăn, Bô-ô lại nói cùng nàng rằng:
Hãy lại gần, ăn bánh này và nhúng miếng nàng
trong giấm. Vậy, nàng ngồi gần bên các con gặt.
Người đưa cho nàng hột mạch rang, nàng ăn cho
đến no nê, rồi để dành phần dư lại.
15 Đoạn, nàng đứng dậy đặng mót. Bô-ô
truyền lịnh cho các đầy tớ mình rằng: Hãy để
cho nàng mót, dẫu ở giữa các bó lúa, chớ làm
xấu hổ nàng.
16 Cũng hãy rút vài gié trong bó lúa, bỏ rớt cho
nàng lượm lấy, và chớ trách móc nàng chút nào.
17 Vậy, Ru-tơ mót trong ruộng cho đến chiều
tối, đập lúa mình đã mót, hứng được chừng một
ê-pha lúa mạch.
18 Nàng vác đem trở vào trong thành; bà gia
nàng thấy lúa nàng đã mót. Đoạn, Ru-tơ trút
phần bữa ăn dư ra mà trao cho người.
19 Bà gia nói: Ngày nay, con có mót ở đâu? Con
có làm việc ở đâu? Phước cho người đã nhận tiếp
con! Nàng nói cho bà gia mình hay mình có làm
việc nơi chủ nào. Nàng nói: Người chủ của nơi
tôi có làm việc ngày nay, tên là Bô-ô.
20 Na-ô-mi đáp cùng dâu mình rằng: Nguyện
Đức Giê-hô-va ban phước cho người, vì Ngài
không dứt làm ơn cho kẻ sống và kẻ chết! Tiếp
rằng: Người đó là bà con của chúng ta, vốn là
trong những kẻ có quyền chuộc sản nghiệp ta
lại.

21 Ru-tơ, người Mô-áp, tiếp rằng: Người cũng
có nói cùng tôi rằng: Hãy ở cùng các đầy tớ ta
cho đến chừng làm xong hết mùa gặt.
22 Na-ô-mi nói cùng Ru-tơ, dâu mình, rằng:
Hỡi con gái ta, lấy làm phải cho con đi với các tớ
gái người, chớ cho người ta gặp con trong một
ruộng khác.
23 Vậy, nàng ở cùng các tớ gái của Bô-ô, đặng
mót cho đến hết mùa gặt lúa mạch và mùa gặt
lúa mì; nàng ở nhà của bà gia mình.

3

1 Na-ô-mi, bà gia Ru-tơ, nói cùng nàng rằng:
Hỡi con gái ta, mẹ phải lo cho con một chỗ an
thân, làm cho con được phước hạnh.
2 Vả, con đã theo các tớ gái của Bô-ô, mà người
ấy vốn là bà con của chúng ta. Chính đêm nay,
người phải đi sảy lúa mạch nơi sân đạp lúa
người.
3 Hãy tắm rửa, xức dầu và mặc quần áo, rồi đi
xuống sân đạp lúa; nhưng trước khi người chưa
ăn uống xong, con chớ làm cho người nhận biết
mình.
4 Khi người nằm ngủ, hãy để ý xem người nằm
nơi nào; rồi đi dở mền dưới chân người và nằm
xuống; chính người sẽ nói điều gì con phải làm.
5 Nàng thưa rằng: Mọi điều mẹ đã nói với con,
con sẽ làm.
6 Nàng bèn đi xuống sân đạp lúa, và làm theo
mọi điều mẹ chồng mình đã dặn.
7 Khi Bô-ô đã ăn uống xong, lòng đang mừng
rỡ, đi nằm ở bên một đống lúa mạch kia, nàng

bèn đi đến nhẹ nhẹ, dở mền dưới chân người,
rồi nằm xuống.
8 Nửa đêm, Bô-ô sợ hãi, nghiêng mình qua, kìa
thấy một người nữ nằm tại dưới chân mình.
9 Bô-ô hỏi: ngươi là ai? Nàng đáp: Tôi là Ru-
tơ, kẻ tớ gái ông; xin đắp mền ông trên kẻ tớ gái
ông, vì ông có quyền chuộc sản nghiệp tôi.
10 Người nói: Hỡi con gái ta, nguyện Đức Giê-
hô-va ban phước cho con! Việc nhân từ con làm
lần sau này, lại còn trọng hơn lần trước; vì con
chẳng có theo những gã trai trẻ, vô luận nghèo
hay giàu.
11 Vậy bây giờ, hỡi con gái ta, chớ sợ chi: ta sẽ
làm cho nàng mọi điều nàng sẽ nói; vì cả dân sự
trong thành ta đều biết rằng nàng là một người
đàn bà hiền đức.
12 Bây giờ, điều đó quả thật, ta có quyền chuộc
sản nghiệp nàng lại; song có một người khác lại
là bà con gần hơn ta.
13 Hãy ở đêm lại đây. Đến sáng, nếu người
kia muốn chuộc sản nghiệp nàng lại, thì người
buộc phải làm; còn nếu như người không đẹp
lòng chuộc sản nghiệp nàng lại, thì ta chỉ Đức
Giê-hô-va hằng sống thề rằng chắc sẽ chuộc sản
nghiệp nàng lại! Hãy ở lại ngủ đây cho đến sáng.
14 Vậy, nàng ở ngủ nơi chân người cho đến
sáng, rồi dậy sớm, trước khi hai người có thể
nhìn biết nhau; vì Bô-ô nói rằng: Chớ cho người
ta biết rằng có một người nữ vào sân đạp lúa.
15 Người lại nói: Hãy giơ ra áo tơi của nàng
mặc, rồi nắm nó cho chắc. Nàng bèn giơ ra;

người trút cho sáu đấu lúa mạch, biểu nàng đem
đi; đoạn người trở vào thành.
16 Ru-tơ trở về nhà bà gia mình; người hỏi: Có
phải con gái ta chăng? Ru-tơ thuật cho người
mọi điều Bô-ô đã làm cho mình,
17 rồi tiếp rằng: Người có cho tôi sáu đấu lúa
mạch này, mà rằng: Nàng chớ trở về cùng bà
gia hai tay không.
18 Na-ô-mi nói rằng: Hỡi con gái ta, hãy ở đây,
để đợi xem cho biết công việc xoay thế nào vì
nếu ngày nay việc này chưa rồi, thì người ấy
chẳng nghỉ đâu.

4

1 Bô-ô đi đến cửa thành và ngồi đó. Bấy giờ,
người có quyền chuộc sản nghiệp, mà Bô-ô đã
nói đến, vừa đi qua; Bô-ô bèn nói rằng: Hỡi anh,
hãy lại gần và ngồi đây. Người ấy bèn lại gần và
ngồi.
2 Bô-ô bèn chọn mười người trong các trưởng
lão của thành, mà rằng: Các ông hãy ngồi đây.
Các trưởng lão bèn ngồi.
3 Đoạn, Bô-ô nói cùng người có quyền chuộc
sản nghiệp rằng: Na-ô-mi ở Mô-áp trở về, rao
bán miếng đất của Ê-li-mê-léc, anh chúng ta.
4 Tôi muốn báo cáo cho anh hay và nói rằng:
Tại trước mặt những người ngồi đây và trước
mặt các trưởng lão của dân sự tôi, xin hãy mua
sản nghiệp đó đi. Nếu anh muốn chuộc sản
nghiệp đó lại, thì hãy làm đi; bằng không, thì
hãy tỏ ra cho tôi biết. Vì trước anh chẳng ai có

quyền chuộc lại, và sau anh, quyền này trở về
tôi. Người đáp: Tôi sẽ chuộc.
5 Bô-ô lại nói: Khi mua ruộng bởi tay Na-ô-mi,
anh cũng phải mua luôn bởi Ru-tơ, người Mô-áp,
vợ của kẻ chết, để nối danh của kẻ chết cho sản
nghiệp người.
6 Người có quyền chuộc lại đáp rằng: Nếu vậy,
tôi không chuộc lại được, e phải hủy hoại sản
nghiệp của mình; xin hãy lấy về cho anh quyền
chuộc lại của tôi, vì tôi không thể chuộc được.
7 Vả, xưa trong Y-sơ-ra-ên khi chuộc lại hay là
đổi nhau, muốn làm cho chắc lời giao kết, thì
người này phải cởi giầy mình mà trao cho người
kia. Nơi Y-sơ-ra-ên, ấy là cách ưng chịu một tờ
giao ước.
8 Vậy, người có quyền chuộc lại nói cùng Bô-ô
rằng: Anh hãy chuộc sản nghiệp đó. Rồi người
cởi giầy mình ra.
9 Bấy giờ, Bô-ô nói cùng các trưởng lão và cả
dân sự rằng: Ngày nay, các ông chứng kiến rằng
tôi mua nơi tay Na-ô-mi mọi tài sản thuộc về Ê-
li-mê-léc, về Ki-li-ôn, và về Mạc-lôn,
10 và cũng lấy Ru-tơ, người Mô-áp, vợ của Mạc-
lôn, làm vợ tôi, đặng nối danh kẻ chết cho sản
nghiệp người; hầu cho danh kẻ chết không mất
khỏi giữa anh em mình và khỏi dân sự của thành
người; ngày nay các ông làm chứng về điều đó.
11 Cả dân sự hiện ở nơi cửa, và các trưởng lão,
đều đáp rằng: Chúng tôi làm chứng điều đó.
Nguyện Đức Giê-hô-va làm cho người nữ vào nhà
ngươi giống như Ra-chên và Lê-a, là hai người

đã dựng nên nhà Y-sơ-ra-ên! Hãy trở nên cường
thạnh nơi Eùp-ra-ta và làm cho nổi danh ngươi
trong Bết-lê-hem!
12 Nguyện con cháu ngươi mà Đức Giê-hô-va sẽ
ban cho ngươi bởi người gái trẻ này, làm cho nhà
ngươi giống như nhà của Pha-rết, mà Tha-ma đã
sanh cho Giu-đa!
13 Như vậy, Bô-ô lấy Ru-tơ làm vợ, người đi lại
cùng nàng; Đức Giê-hô-va làm cho nàng được
thọ thai và sanh một con trai.
14 Các người đàn bà nói cùng Na-ô-mi rằng:
Đáng ngợi khen Đức Giê-hô-va chẳng từ chối cho
bà một người có quyền chuộc lại; nguyện danh
của người trở nên sang trọng nơi Y-sơ-ra-ên!
15 Nó sẽ an ủi lòng bà, dưỡng già bà; vì ấy là
dâu bà vẫn thương bà, đã sanh nó cho bà; nàng
quí cho bà hơn bảy con trai.
16 Na-ô-mi bồng đứa trẻ, để vào lòng mình, và
nuôi nó.
17 Những người nữ lân cận đặt tên cho nó là Ô-
bết, mà rằng: Một đứa trai đã sanh cho Na-ô-mi.
Ô-bết là cha của Y-sai, ông của Đa-vít.
18 Nầy là dòng dõi của Pha-rết: Pha-rết sanh
Hết-rôn.
19 Hết-rôn sanh Ram; Ram sanh A-mi-na-đáp;
20 A-mi-na-đáp sanh Na-ha-sôn; Na-ha-sôn
sanh Sanh-môn;
21 Sanh-môn sanh Bô-ô; Bô-ô sanh Ô-bết;
22 Ô-bết sanh Y-sai, và Y-sai sanh Đa-vít.

Kinh Thánh
The Holy Bible in the Vietnamese language (1923)

Public Domain

Language: Tiếng Việt (Vietnamese)

Translation by: William Cadman (1883-1948)

Contributor: Christian and Missionary Alliance

This free Bible is provided to you courtesy of eBible.org.

NT first published 1923, OT first published 1925. The New Testament permanently and irrevocably entered the Public Domain on January 1, 2019 due to copyright expiration. The Old Testament entered the Public Domain on January 1, 2021. It was probably already in the Public Domain due to failure to comply with formalities earlier.

2022-06-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 13 Dec 2023
b0911a70-1760-5840-8eb8-b0fba74ed77e